

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 126/2016
09.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници тужилаца С.С.1, Н.С., млдб. С.С.2 и млдб. С.С.3, сви из В., млдб. тужиоце заступа законски заступник, отац Н.С., чији је заједнички пуномоћник С.Л., адвокат у Н.С., против туженог Оператор дистрибутивног система ЕПС Д. Д.О.О. Б. (као правни следбеник привредног друштва за дистрибуцију електричне енергије Е. Д.О.О. Н.С.), кога заступа М.М.Р., адвокат у Н.Б. и туженог Акционарског друштва за пренос и дистрибуцију гаса Г. ф. А.Д. С.П., кога заступа Р.П., адвокат у С.П., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији свих парничних странака, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду број Гж 2257/15 од 24.09.2015. године, у седници већа 09.03.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду број Гж 2257/15 од 24.09.2015. године у односу на тужиљу С.С.1, Н.С. и млдб. тужиоца С.С.2.

ОДБИЈА СЕ ревизија тужених као неоснована изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду број Гж 2257/15 од 24.09.2015. године у односу на тужиљу млдб. С.С.3.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду број Гж 2257/15 од 24.09.2015. године, тако што се **ОДБИЈА** жалба тужених и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Новом Саду број П 272/2012 од 01.06.2015. године у усвајајућем делу.

У преосталом делу ревизија тужилаца С.С.1, млдб. С.С.2 и млдб. С.С.3 **СЕ ОДБИЈА**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду број П 272/2012 од 01.06.2015. године делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца, па су обавезани тужени да солидарно исплате тужиљи С.С.1 на име накнаде нематеријалне штете и то за душевне болове због умањења опште животне активности 1.500.000,00 динара, за претрпљене физичке болове 1.000.000,00 динара, за претрпљени страх 1.000.000,00 динара, за душевне болове због наружености 1.200.000,00 динара, као и на име накнаде штете за душевне

болове због нарочито тешког инвалидитета деце млдб. С.С.2 и млдб. С.С.3 износе од по 1.000.000,00 динара, што укупно чини износ од 6.700.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од пресуђења па до исплате, у року од 15 дана, док је у преосталом делу од досуђених па до тражених износа њен тужбени захтев одбијен. Обавезани су тужени да млдб. С.С.2 солидарно исплате на име накнаде нематеријалне штете и то за душевне болове због умањења опште животне активности 1.800.000,00 динара, за претрпљене физичке болове 1.200.000,00 динара, за претрпљени страх 1.500.000,00 динара, за душевне болове због наружености 1.700.000,00 динара, за душевне болове због нарочито тешког инвалидитета мајке С.С.3 износ од 1.000.000,00 динара, што све укупно износи 7.200.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од пресуђења, па до коначне исплате, у року од 15 дана, док је део тужбеног захтева преко досуђених износа па до тражених износа одбијен као неоснован. Обавезани су тужени да солидарно исплате млдб. тужиљи С.С.3 на име накнаде нематеријалне штете за душевне болове због умањења опште животне активности 2.500.000,00 динара, за претрпљене физичке болове 1.800.000,00 динара, за претрпљени страх 1.500.000,00 динара, за душевне болове због наружености 2.800.000,00 динара, за душевне болове због нарочито тешког инвалидитета мајке С.С.1 1.000.000,00 динара, што све укупно чини износ од 9.600.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од пресуђења па до исплате у року од 15 дана, док је тужбени захтев преко досуђених, а до тражених износа одбијен као неоснован. Обавезани су тужени да солидарно тужиоцу Н.С. исплате на име накнаде нематеријалне штете за душевне болове због нарочито тешког инвалидитета ванбрачне супруге С.С.1 и нарочито тешког инвалидитета деце млдб. С.С.2 и млдб. С.С.3 износе од по 1.000.000,00 динара, односно укупно 3.000.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђење па до исплате у року од 15 дана. Обавезани су тужени да солидарно исплате тужиљи С.С.1 и тужиоцу Н.С. накнаду материјалне штете за трошкове лечења у износу од 216.159,47 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења, па до исплате, у року од 15 дана. Обавезани су тужени да тужиоцима солидарно на име трошкова парничног поступка исплате износ од 1.825.250,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате, у року од 15 дана, а тужиоци су ослобођени плаћања обавеза судских такси у овој парници.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом број Гж 2257/15 од 24.09.2015. године, жалбе тужилаца и тужених делимично уважио, а делимично одбио, па је назначену пресуду Вишег суда у Новом Саду потврдио у одбијајућем делу одлуке о накнади нематеријалне штете за претрпљене физичке болове, страха, душевне болове због умањења животне активности и душевне болове због наружености за тужиоце С.С.1, млдб. С.С.2 и млдб. С.С.3 /став 3, 5 и 7 изреке), у делу којим је одлучено о накнаде материјалне штете на име трошкова лечења (став 9 изреке), те у побијаном усвајајућем делу из става 2 изреке за досуђени износ тужиљи С.С.1 за износ од 500.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове, за износ од 700.000,00 динара за претрпљени страх, за износ од 1.500.000,00 динара на име накнаде за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, за износ од 600.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због наружености, све са законском затезном каматом почев од 01.06.2015. године до исплате; у усвајајућем делу става 4 изреке за досуђени износ млдб. тужиоцу С.С.2 за износ од 500.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове, за износ од 700.000,00 динара за претрпљени страх, за износ од 1.300.000,00 динара на име накнаде за претрпљене душевне болове

због умањења животне активности, за износ од 1.000.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због наружености, све са законском затезном каматом почев од 01.06.2015. године до исплате; у усвајајућем делу из става 6 изреке за досуђени износ млдб. тужиљи С.С.3 за износ од 800.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове, за износ од 800.000,00 динара за претрпљени страх, за износ од 2.000.000,00 динара на име накнаде за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, за износ од 1.500.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због наружености, све са законском затезном каматом почев од 01.06.2015. године до исплате. Трећим ставом изреке је преиначио назначену пресуду у преосталом усвајајућем делу из става 2, 4 и 6 изреке, тако што је одбио тужбени захтев тужилаца 1, 3, и 4 реда за исплату износа на име накнаде нематеријалне штете и то: тужиљи С.С.1 за износ од 500.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове, за износ од 300.000,00 динара за претрпљени страх, за износ од 600.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због наружености; у побијаном делу из четвртог става изреке за млдб. С.С.2 за досуђени износ од 700.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове, за износ од 800.000,00 динара за претрпљени страх, за износ од 500.000,00 динара на име накнаде за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, износ од 700.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због наружености; у побијаном делу из шестог става изреке за млдб. тужиљу С.С.3 за досуђени износ од 1.000.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове, за износ од 700.000,00 динара за претрпљени страх, за износ од 500.000,00 динара на име накнаде за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, износ од 1.300.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због наружености све са законском затезном каматом почев од 01.06.2015. године до исплате. Четвртим ставом изреке је укинута пресуда Вишег суда у делу којим је одлучено о исплати накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због нарочито тешког инвалидитета тужиоцима С.С.1, млдб. С.С.2 и млдб. С.С.3 и (односно део става 2, 4 и 6 изреке) и тужиоцу Н.С. (став 8 изреке) као и у делу којим је одлучено о трошковима поступка (став 10 изреке) и у том делу се предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде апелационог суда тужиоци С.С.1, млдб. С.С.2 и млдб. С.С.3 су изјавили благовремену ревизију због погрешке примене материјалног права и битне повреде парничног поступка.

Тужени су изјавили благовремену ревизију због погрешке примене материјалног права.

Врховни касациони суд је размотрио ревизије парничних странака на основу члана 408. Закона о парничном поступку, па је оценио да ревизија тужених није дозвољена у односу на тужиоце С.С.1, Н.С. и млдб. С.С.2, а да није основана у односу на тужиљу млдб. С.С.3, док је ревизију тужилаца оценио као делимично основаном.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. У ревизији тужилаца се не указује на какве друге повреде парничног поступка, мада је ревизија изјављена и из овог ревизијског разлога.

У поступку пред нижестепеним судовима је утврђено да су тужиоци С.С.1 и Н.С. дугогодишњи ванбрачни партнери, а да су млдб. тужиоци С.С.2 и С.С.3 њихова деца рођени у тој ванбрачној заједници. Живе у В. у породичној кући оца тужиоца З.С., у којој је 13.09.2010. године око 06,05 часова дошло до експлозије гаса. Експлозија је изазвала пожар у спаваћој уличној соби куће у којој су у моменту експлозије спавали тужиоци С.С.1, млдб. С.С.2 и млдб. С.С.3. Тужилац Н.С. је стартовао мотор на аутомобилу који је био паркиран испред куће, чије су свећице произвеле варницу која је иницирала експлозију гаса у спољашњем простору, а што се пренело на гас акумулиран у спаваћој соби. Од експлозије је разбијен прозор куће, а ствари из куће су одбачене у спољашњи околни простор, настао је пожар у којем су тужиоци С.С.1, млдб. С.С.2 и млдб. С.С.3 претрпели тешке телесне повреде опасне по живот.

У непосредној близини објекта није било запаљивих течности и материја. Породична кућа је изграђена 1980. године када је прикључена монофазна струја, али је том приликом постављен подземни кабл који је био предвиђен за трофазну струју, а која је накнадно прикључена у току 2008. године, тако што је Е. прикључила наведени већ инсталирани трофазни кабл. Е. је надлежна за кућне прикључке од 01.02.2007. године, а пре тога су сами потрошачи ангажовали овлашћене извођаче радова за ту врсту послова. Испред куће на означеној адреси пролази подземни магистрални гасовод, који је прописно изграђен на основу грађевинске дозволе Покрајинског секретаријата за привреду од 19.07.1991. године. Уговор између дистрибутера Г.-ф. А.Д. и потрошача З.С. (оца тужиоца Н.С.), је закључен 09.03.2006. године. Контрола исправности кућне гасне инсталације је извршена 10.06.2010. године и тада нису констатоване било какве неправилности на унутрашњој гасној инсталацији. Вештачењем је утврђено да је трофазни напојни кабл за напајање куће електричном енергијом постављен пре него што је постављен гасни вод и у време постављања није ни био прикључен на дистрибутивну мрежу. Највероватније да је приликом копања гасног прикључка за дистрибутивну мрежу, извођач радова на гасоводу прекинуо трофазни кабл и извршио спајање помоћу кабловске спојнице. До експлозије је дошло на тај начин што је полуетиленски прикључни гасни цевовод у директном контакту са напојним трофазним каблом, који се укрштао испод њега, а што није било прописано. Вертикално растојање на месту укрштања мора да буде најмање 20 цм. Лоше изведена кабловска спојница је била узрочник топлења гасног цеводода из којег је гас доспео у атмосферу и до себе у којој се догодила експлозија. Траса спољне и унутрашње гасне инсталације је изведена у складу са пројектним решењем, а гасни прикључни цевовод је изведен по траси уцртаној у пројекту. Обавеза је дистрибутера гаса да једном годишње контролише кућну гасну инсталацију. До штетног догађаја није било никаквих пријава кварова на гасним и електричним инсталацијама у кући тужилаца и око ње. Критичном приликом пећ у соби у којој се десила експлозија није била укључена и није се користио земни гас за грејање просторија обзиром да није било потребе због угодне спољашње температуре (13.09.2010. године). Употреба гасне инсталације одобрена је решењем од 03.03.2006. године, а одобрење за прикључење на трофазни прикључак је власник добио 01.12.2008. године. Након незгоде 01.11.2010. године сачињен је извештај од стране друготуженог о техничкој контроли исправности унутрашње гасне инсталације и то две пећи, шпорета, два чеповна прикључка, при чему је констатовано да је стање инсталација задовољавајуће, односно да нема цурења гаса у испитиваној инсталацији после експлозије.

Тужила С.С.1 (рођена године) је задобила тешке телесне повреде опасне по живот и то: опекотина главе, врата, доњих и горњих екстремитета и обострано седалне и слабинске регије, делом парцијалне, а делом пуне дебљине коже. Опекотине су обухватиле 27 % површине коже. Болнички је лечена до 15.11.2010. године, извршене су три операције у општој анестезији. Као последица повреда је заостало умањење животне активности од укупно 65 %, а огледа се у умањеној покретљивости вратног дела, немогућности формирања песнице, умањеној снази обе шаке и бржег замарања и променама на психолошком плану насталим као последица штетног догађаја (на врату је задебљана и пигментисана кожа, мимика горње и средње трећине лица је у целости умањена, кожа на оба уха је истањена у целости). Наруженост тужиле је високог степена, јер има бројне ожиљке на изложеним деловима тела. Трпела је болове и страх највећег и потом средњег интензитета у дугом трајању.

Млдб. С.С.2 (рођен године) је задобио тешке телесне повреде опасне по живот, а при болничком збрињавању су му констатоване опекотине главе и врата, рамена, десне надлактице и подлактице, левог лакта, обе шаке, леве натколенице, потколенице, колена и десног стопала, као и горњих и доњих екстремитета, укупне телесне површине 10 %. Млдб. тужилац је трпео инхалторне повреде дисајних путева, па је 27.09.2010. године оперисан када му је урађена и трансплантација коже, а затим је на пластичној хирургији поново оперисан 22.10.2010. године да би био отпуштен 08.11.2010. године на кућно лечење, а потом је спроведена рехабилитација. У мају 2011. године је још једном оперисан. Укупно умањење његове животне активности износи 60 % због последица које су заостале, а то су: ожиљно деформирајуће оштећење лица праћено функционалним сметњама, као и оштећења ушних шкољки због чега умањење животне активности по том основу износи 20 %. По основу ограниченог одмицања прстију десне шаке умањење износи 8 %. По основу смањене покретљивости леве шаке и руке умањење износи 6 %, док на левој и десној нози оштећење коже постоји у проценту од 9 %. Код тужиоца је заостала инхалаторна повреда дисајних путева, што је за последицу имало умањење животне активности од 10 % по психијатријском основу. Млдб. тужилац је трпео примарни и секундарни страх, болове највишег и високог степена у догом трајању. Трпи душевне болове због наружености као осећања несигурности и неприхватања од стране вршњака.

Млдб. С.С.3 (рођена године) у штетном догађају је задобила тешке телесне повреде опасне по живот. Приликом пријема у болници је задржана на механичкој вентилацији, а 17.09.2010. године је оперисана када јој је урађено одстрањење девитализоване коже. Повређени су јој дисајни путеви, дошло је до пнеумоније и ателектазе плућа. Две недеље након повређивања је скинута са апарата, а 29.09.2010. године је извршена операција покривања дефеката на кожи, као и 22.10.2010. године. Лечила се рехабилитацијом, а потом амбулантно, да би 10.07.2010. године поново била подвргнута пластичној хирургији када јој је ампутиран пети прст леве шаке, четврти прст леве и четврти и пети прст десне шаке су ослобођени ожиљака. Опекотине код млдб. тужиле зазимају 11 % површине коже. Умањење њене животне активности износи 85 % (физиолошки основ 70 %, а психијатријски 15 %), по основу ожиљно деформирајућих оштећења везаних за све делове који су захваћени опекотинама и повишене анксиозности. Код тужиле је заостала наруженост тешког степена, јер ожиљци на лицу деформишу нос и уста, умањују мимику, није у могућности да оствари принудни положај обе шаке, дошло је до губитка прста леве шаке, па и неправилног раста ноктију. Млдб. тужила је трпела примарни и секундарни страх, те болове високог и јаког интензитета у дугом трајању.

На основу овако утврђених чињеница нижестепени судови су утврдили одговорност оба тужена за штету коју су тужиоци претрпели и зато су обавезали тужене на солидарну исплату новчаних износа накнада нематеријалне и материјалне штете. Приликом досуђења накнада за сваки вид претрпљене нематеријалне штете првостепени суд је примењујући члан 200. став 1. Закона о облигационим односима досудио тужиоцима износе ближе одређене у изреци првостепене пресуде, али је другостепени суд оценио да су ти износи превисоко досуђени, па их је пресудом преиначио и досудио ниже износе као што су у изреци те другостепене пресуде.

Одлучујући о ревизији тужилаца Врховни касациони суд је оценио да је њихова ревизија делимично основана до износа који им је досудио првостепени суд. Врховни касациони суд је ценио повреде које су сви тужиоци претрпели у овом штетном догађају, тежину тих последица, дужину лечења, оперативне захвате, рехабилитације, дужину и интензитет страха како примарног тако и секундарног које су претрпели, дужину и интензитет физичких болова које су трпели, а потом психичких болова због последица у виду наружености и умањење животне активности које су повреде оставиле. Ценио је и узраст свих тужилаца поготову млдб. деце који су у време повређивања били стари ... и ... година и који су се након довршетка лечења и дефинитивног стања суочили са низом последица са којима морају да живе и пролазе кроз детињство, а потом младост и остатак живота. Тужиља С.С.1 која је у време штетног догађаја имала ... године је такође млада особа и задобила је видљиве повреде које мењају психички лик као што су то вештаци утврдили и са којима треба да живи до краја живота. Ценећи тежину повреда, као и тежину последица које су повреде оставиле након довршетка лечења, Врховни касациони суд је оценио да је првостепени суд правилно утврдио износе за сваки вид нематеријалне штете коју су ови тужиоци претрпели и оценио је да је то реална сатисфакција за нематеријалну штету коју су тужиоци претрпели. Преко тих износа тужиоци су превисоко поставили тужбени захтев што је правилно ценио и првостепени суд, а са којом оценом је сагласан и Врховни касациони суд. Стога је Врховни касациони суд усвојио ревизију тужиоца и преиначио другостепену пресуду на начин да је одбио жалбу тужених и потврдио првостепену пресуду како у усвајајућем, тако и у одбијајућем делу за накнаду нематеријалне штете тужилаца С.С.1, млдб. С.С.2 и млдб. С.С.3.

Одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде другостепеног суда у односу на тужбени захтев тужиље млдб. С.С.3, јер је само у том делу ревизија тужених дозвољена, Врховни касациони суд је ценио наводе који се првенствено тичу основа одговорности оба тужена, јер у ревизији оспоравају своју одговорност за наступелу штету, као што су то чинили и у току првостепеног и другостепеног поступка. Правилно су нижестепени судови закључили да тужени одговарају за штету по основу објективне одговорности из члана 173. став 1. и 174. те 176. став 1. у вези члана 154. став 2. Закона о облигационим односима. Утврђено је да тужиоци ничим нису допринели да до ове штете дође, јер је провером инсталација како пре штетног догађаја тако и након њега, утврђено да није било никаквих кварова на кућним инсталацијама, нити на апаратима који раде на гасни погон па нема услова за потпуно или делимично ослобођење од одговорности из члана 127. став 3 ЗОО. Осим тога оба тужена солидарно одговарају за штету по члану 206 ЗОО. Утврђено је да у време штетног догађаја гасна пећ која се налазила у спаваћој соби у којој је дошло до експлозије је била ван употребе. Узрок настанка експлозије, а коме је претходило истакање гаса је на спољашњој гасној и електромрежи, односно у подземним кабловима.

Неприхватљива је тврдња ревидента да није утврђено како је дошло до експлозије, јер је на основу налаза вештака који је првостепени суд прихватио након пажљиве оцене, утврђено како је дошло до ове експлозије. Покретањем, односно паљењем аутомобила који је био паркиран испред куће створила се варница, која је у контакту са гасом који је био присутан у околини изазвао експлозију, експлодирани су прозори на кући, гас који је ушао и у спаваћу собу (уличну), а у којој су повређени тужиоци спавали је захваћена пожаром. Утврђено је да је тужени дистрибутер Г.-ф.А.Д. С.П. преузео комплетно техничку документацију гасне уличне мреже са свом пратећом документацијом, дозволама, сагласностима, уговорима итд, па је самим тим преузео и одговорност за обавезу безбедног и квалитетног снабдевања гасом уговорних потрошача. Извођачи радова који су постављали гасовод, односно електрокабл нису водили рачуна о минималном растојању инсталација на месту укрштања, а што је било предвиђено Правилником о техничким нормативима за пројектовање и полагање дистрибутивног гасовода од полиетиленских цеви, те се развијена топлота у електроспојници кабела преносила на гасну цев и извршило оштећење на зиду кроз који је гас неконтролисано истицао. Прекомерна температура, односно топлота која се преносила на гасну полиетиленску цев са електроспојнице је последице тих лоше изведених радова приликом постављања спојнице.

Тужена Е. Д. који је правни следбеник Е. Д.О.О. Н.С. неосновано оспорава своју пасивну легитимацију и допринос настанку штете тврдећи да њен правни претходник није поставио каблове за трофазну струју, да је то учинио отац друготужиоца и да стога овај тужени не може да одговара за штетне последице. Међутим, утврђено је у поступку да је отац друготужиоца са овим туженим закључио уговор 01.12.2008. године којим је извршено прикључење објекта куће на дистрибутивни електроенергетски систем, а које је одобрено решењем од 30.04.2008. године. То одобрење је било издато између осталог и на основу записника о прегледу електричних инсталација. То значи да је овај тужени прихватио постављени трофазни кабл и прихватио је да такву инсталацију прикључи на дистрибутивни електроенергетски систем. Стога су сви наводи о томе да ли је та инсталација рађена и постављена по пројекту на довољној дубини итд, безпредметни. Осим тога, овим уговором Е. се обавезала да врши надзор над уградњом опреме, уређаја и извођењем радова и потврдила је да опрема, уређаји и материјал дати у техничкој спецификацији, одговарају прописаним стандардима. Такође је тим уговором предвиђено да прикључак остаје у оквиру опреме Е. Правилно је првостепени суд ценио уговор који је закључен између друготуженог и оца Н.С., З.С., као и одредбу члана 130. Закона о енергетици ("Службени гласник РС" бр. 84/2004). Ревизијом овог туженог се оспорава и правилност утврђених чињеница што је недозвољен ревизијски разлог (члана 407. став 2. ЗПП).

Правилно су нижестепени судови усвојили тужбени захтев тужилаца С.С.1 и Н.С. у делу који се односи на накнаду материјалне штете за трошкове лечења у висини од 216.159,47 динара, чија се правилност ревизијама тужених конкретним наводима не оспорава мада је обухваћена ревизијама.

Међутим, ревизија тужених изјављена против другостепене пресуде у односу на тужиљу С.С.1, Н.С. и млдб. С.С.2 није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази

динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужила С.С.1, Н.С. и млдб. С.С.2 су обични супарничари што за последицу има то да се вредност предмета спора посебно вреднује за сваког од њих. Тужени ревизијом побијају усвајући део за тужилу С.С.1, којој је досуђен укупан износ од 3.516.159,00 динара, а што је противвредност од 31.116 евра по средњем курсу који је важио на дан подношења тужбе. Млдб.тужиоцу С.С.2 је досуђен износ од 3.500.000,00 динара, а што је противвредност од 30.973 евра. Тужиоцу Н.С. је досуђен износ од 216.159,47 динара и то солидарно са тужиљом С.С1.. Како је побијани део пресуде испод дозвољеног цензуса за ревизију, то ревизија тужених изјављена против ових тужилаца није дозвољена.

Врховни касациони суд је имајући у виду изложено одлучио као у изреци на основу члана 416. став 1, 414. став 1. и 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**